

have at afgjøre, hvorvidt det kan paalægges nogen af Parterne at tilsvare Modparten de med Høiesteretsagen forbundne Omkostninger, eller at udrede Salair til en befalet Sagsfører. I de Tilfælde imidlertid, hvor Forretningen af Høiesteret bliver kændt ufterrettelig, ville alle de lovlige Omkostninger og Udgifter, som Citanten har havt saavel ved Høiesteretsagen, og som ikke have været at erholde hos Modparten, som ved den annullerede Forretning, blive ham erstattede af Statskassen imod Regres til den eller dem, som i denne Anledning maatte kunne drages til Ansvar.

Cap. VII.

Om Oprettelse af kongelig garanterede Creditkasser til Understøttelse af Fæstegodssets Dvergang til Selveiendom og til Sikkring af Pant-havernes Ret m. v.

§ 51.

Der oprettes tvende Creditkasser, en for Sjælland, Fyen, Lolland og Falster med tilhørende Småøer og en for Jylland.

Disse Creditkasser ere garanterede af Staten, der ogsaa afholder alle Administrationsomkostninger ved samme.

§ 52.

Laan af disse Creditkasser skulle tilstaaes:

a) De Fæstere og Forpagtere, som erhverve Eiendom efter Taxation ifølge denne Lov. Disse kunne, i Overensstemmelse med § 18, for de $\frac{1}{5}$ Dele af den ved endelig Taxation bestemte Kjøbesum — dog med Fradrag af hvad der bliver tilbage, naar disse $\frac{1}{5}$ Deles Beløb veles med 50 — udstede Iste Prioritets Panteobligationer til vedkommende Creditkasse, som derfor atter udsteder Creditkassobligationer, med hvilke der forholdes paa den i det Følgende bestemte Maade.

b) De Fæstere, der efter nærværende Lovs Kundgjørelse ved frivillig Overenskomst

erhverve Eiendomsret over deres Gaarde. Til disse kan der dog ei laanes mere end Halvdelen af den Værdi, hvortil Creditkassens Bestyrelse, efter de af den fordrrede Oplysninger, som skulle tilveiebringes paa Laansøgerens Bekostning, ansætter den kjøbte Fæstegaard, og tillige ikke over $\frac{1}{5}$ Dele af den Kjøbesum, Fæstere har givet Godseieren for Gaarden. Ogsaa for disse Laan, der bør være deelbare med 50, udstedes Creditkassobligationer, der udleveres til Laantageren eller hvem han dertil bemyndiger.

Naar der vel imellem Godseier og Bonde er indgaaet frivillig Overenskomst om Gaardens Kjøbesum, men denne derefter alene af Hensyn til Pant-havernes Ret bestemmes ved Taxation, er Bonden, naar han vil sikke sig imod Pant-haverne, forpligtet til i Henhold til denne Taxationsforretning at indbetale det bestemte contante Beløb til Creditkassen, men da ogsaa berettiget til at udstede sin Panteobligation til denne, i Overensstemmelse med hvad under Lit. a er anført. Naar der, nærmest for at bestemme Forholdet imellem Godseier og Bonde, er optaget Taxationsforretning, men Parterne derefter ved frivillig Overenskomst forene sig om en anden Kjøbesum, vedbliver dog Taxationsforretningen, forudsat, at den iøvrigt er usvækket, at gjælde i Forholdet til Pant-haverne, naar Bonden skal være sikket imod disse, paa samme Maade, som i førstnævnte Tilfælde er bestemt. Skal i det sidstbetegnede Tilfælde Pant-haveres Ret ikke saaledes sikkes, vil Bonden vel ogsaa være berettiget til at erholde Laan i Creditkassen for de $\frac{1}{5}$ Dele af den ved Taxationen bestemte Kjøbesum, men dog kun under Forudsætning af, at den ved den paafølgende Overenskomst betingede Kjøbesum ikke er mindre end det ved Taxationen bestemte Beløb; thi, er den betingede Kjøbesum mindre, skal der vel endnu gives Bonden Laan i Overensstemmelse med Lit. a, men saaledes, at den betingede Kjøbesum lægges til Grund.

Det følger af sig selv, at, ligesom Bonden i alle de Tilfælde, hvor han blot søger Laan i Creditkassen, kan udstede Panteobligation til denne for et mindre Beløb end det, han efter